

vi kræve, at der staar et Flertal af Befolkningen bagved. Og netop dette gjorde, at vi ved Militærlovene maatte kræve at faa at vide: Vil Befolkningens Flertal have den Ordning gennemført, som nu er vedtaget af Rigsdagen?

Der er ved Folkeafstemningen større Betyggelse for, at man herinde staar som Fortolkere af Befolkningens Villie end ved Tokammer-Systemet. Thi det er rigtigt, som fremhævet nu af Venstres Ordfører (I. A. Hansen), at til Trods for, at vi i 1922 fik en ny Militærordning, var det ikke ved Valget i 1920 Militærspørgsmaalet, der stod først paa Dagsordenen, det var ganske andre Spørgsmaal, jeg tror, at Militærspørgsmaalet først blev nævnt i tredje eller fjerde Række. Det samme gælder ved Valget i 1924. Gang paa Gang blev det fremhævet fra Venstres Side, da jeg fremsatte mit Afrustningsforslag: Ja, men det var jo Valutaordningen, som var Hovedgrundlaget for Valget! Og nu i 1926 var det Erhvervskrisen.

Desuagtet bebuder den højtærede Forsvarsminister, at nu faar vi en Revision af Hærloven, og han har i Dag yderligere bebudet, at han dog vil se at sætte en Stopper for, at en ny Minister, hvis Flertallet skifter, administrativt har Myndighed til paa visse Omraader at fravige Enkelthederne, selv om det er Folketingets Flertals Villie; han vil prøve paa, om man ikke kan binde dette Flertal og de følgende Ministre ved ikke at overlade Tingene til Ministerens administrative Bestemmelser. Det er Stillingen. Venstre siger: Vi prøver nu, om vi ikke med et knebt Flertal, eller rettere med et Mindretal, kan faa de Konservatives Tilslutning til at lukke af for et nyt Flertal i Kraft af dette, at vi har Landstinget til at hindre en ny Militærordning; vi vil paa den Maade binde Hænderne paa en kommende Minister, saa han ikke skal være i Stand til at gennemføre Ting, som han ved har Folketingsflertallets Bifald.

Selv om et Spørgsmaal staar først paa Dagsordenen ved et Valg, er det for øvrigt ikke sikkert, at det bliver klart ved Valgresultatet eller Vælgernes Tilkendegivelse. Lad os tage Militærspørgsmaalet. Der er paastaet, at der findes Socialdemokrater, der er Modstandere af Afrustningsforslaget, det er muligt, jeg har ikke været saa heldig at træffe paa nogen, men lad gaa, at der kan findes saadanne. Hvad jeg derimod ved, er, at der findes Venstremænd, der er Modstandere af Militærordningen af 1922 og foretrækker den Ordning, vi foreslaar.

Men selv om altsaa dette Spørgsmaal staar først paa Dagsordenen ved Valget, vilde saa en Venstemand, der i øvrigt paa alle Omraader er uenig med Socialdemokratiet, gaa hen og stemme paa en Radikal eller en Socialdemokrat udelukkende af Hensyn til dette Spørgsmaal?

Følgelig vil en Folkeafstemning langt klarere vise, hvor Befolkningens Flertal er, end selv et Valg, hvor Militærspørgsmaalet staar først paa Dagsordenen. Derfor mener jeg, at en Folkeafstemning om vort Lands Forsvarsordning er paa sin Plads.

Det Lovforslag, som her foreligger, stillet af det radikale Venstre, svarer ikke til vore Krav. Det er ikke et af Rigsdagen fuldt udarbejdet Lovforslag, der kommer til Afstemning. Det glæder mig derfor at høre, at den ærede Ordfører sagde, at det for ham er et uvæsentligt Spørgsmaal, om det skal være dette Forslag, en Ordning til 16 Mill. Kr., eller det skal være det Forslag, der foreligger i Landstinget, vedtaget her med et Flertal, bestaaende af 75 Stemmer. Det blev Militærordningen af 1922 ikke gennemført med til Trods for, at Betingelsen derfor var her. Jeg vilde derfor have foretrukket, at det var det Lovforslag, der foreligger i Landstinget, der kom til Afstemning. Nu ser jeg jo nok, at den højtærede Forsvarsminister nærer en rørende Omhu for Socialdemokratiet og søger at varetage dets Interesser, og det kan jeg i og for sig kun være taknemmelig for. Han var meget betænkelig ved de nævnte 16 Mill. Kr. og mente, at Forslagsstilleren derved vilde komme i Konflikt med mig. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at han dog ikke, som han har tilbudt, har taget Lovforslaget i Landstinget tilbage, og jeg vil henstille til ham, at han, inden han tager det tilbage, vil gøre sig den Ulejlighed at gennemlæse det. Thi han vil da se, at det byder netop paa det, som her foreligger, det er ogsaa derom, jeg har forelagt Forslag i Landstinget. Hvorledes kan han da tro, at jeg skulde komme i Konflikt med de Radikale med Hensyn til Bekostningen? Jeg vil indrømme, at det for mig vilde være bedre at sige, at vi sender det Lovforslag ud til Folkeafstemning, der blev vedtaget i det danske Folketing i Fjor Foraar med 75 Stemmer; men det glæder mig, som sagt, at høre, at Forslagsstilleren i og for sig ikke har noget imod, at vi ordner det saaledes.

Med Hensyn til Folkeafstemning i Almindelighed vil jeg gerne sige, at jeg vil